

Σταυρός, το θάρρος και η λύτρωσή μας

Ορθοδοξία / Θεολογία

Σοφία Καυκοπούλου, υπ. δρ Θεολογίας-Μουσικός

ΥΨΩΣΙΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

«Σώσον, Κύριε, τον λαόν Σου και ευλόγησον την κληρονομίαν Σου»

Με τούτη τη μελωδική επίκληση, ζητήσαμε προ ολίγων ημερών οι χριστιανοί, να μάς σώσει ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός. Ζητήσαμε την ευλογία Του, προσφεύγοντας στους Ιερούς Ναούς, στα Προσκυνήματα, στις ενορίες μας, εκστασιαζόμενοι από το επί τού Σταυρού, συντελεσθέν θαύμα! **Ο Σταυρός, ένα όργανο φρικτού μαρτυρίου, έγινε το Τίμιο Ξύλο**, επάνω στο οποίο ο ίδιος ο Θεάνθρωπος έπαθε και γευόμενος, κάθε οδύνη τής θνητής Του φύσεως, παρέδωσε το Πνεύμα Του στον Θεό Πατέρα.

Ο Ιησούς, με τέλεια την Θεϊκή και τέλεια την ανθρώπινη φύση, με ένα θέλημα και μία ενέργεια, εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας τής Παρθένου ενανθρωπήσας, δέχτηκε να παραδοθεί στο εκούσιο Πάθος, να γευτεί τον φυσικό θάνατο, για να ελευθερώσει το ανθρώπινο γένος από την κατάρα τού Νόμου. Παραδιδόμενος στον θάνατο όμως, νίκησε την φθορά και καταλυτική δύναμη εκείνου για τον μεταπτωτικό άνθρωπο· **ως αναμάρτητος, λύτρωσε τούς αμαρτωλούς** και με την Ανάστασή του, έδωσε ελπίδα στον κόσμο.

Όλα αυτά, έγιναν μέσω τού Σταυρού. Και με την ευλογία και το θέλημα τού Θεού, ο Σταυρός κατέστη μέσο καθαρισμού, φωτεινός οδοδείκτης, σύμβολο ιερό με ακατανίκητη δύναμη! **Μπροστά σε κάθε κίνδυνο, ο χριστιανός παίρνει θάρρος από τον Σταυρό** που κρέμεται στον λαιμό του, το κομποσχοίνι με το σύμβολο τού Σταυρού στο χέρι του, ή το σημείο τού Σταυρού που σχηματίζει με ευλάβεια, όπως έμαθε από την νηπιακή του ηλικία να πράττει. Ασυναίσθητα, ακόμη και οι ...χλιαροί άνθρωποι απέναντι στην θρησκεία, όταν βρίσκονται ενώπιον κάποιου ασυνήθιστου, τρομερού φαινομένου, κάνουν τον Σταυρό τους και αναφωνούν το σωτήριο «Ήμαρτον» ή «Παναγία, βοήθα μας».

Όμως, είναι ανάγκη μόνον όταν υπάρχει κάποιο πρόβλημα ή κάποιος σοβαρός κίνδυνος, να θυμόμαστε τον Σταυρό; Τότε μόνον να επικαλούμαστε την βοήθεια τού Χριστού και τής Παναγίας; Όχι! Σε κάθε περίπτωση τής ζωής μας, πριν κάνουμε οτιδήποτε, πρέπει πρώτα να ευχαριστούμε τον Θεό, την Θεομήτορα και

να κάνουμε τον Σταυρό μας, ως ελάχιστη έκφραση αγάπης προς Αυτόν που μας χορήγησε την επίγεια ζωή και με το μαρτύριό Του, μας έδωσε την αιώνια ζωή! Να τον ευχαριστούμε για όσα μας συμβαίνουν, είτε ευχάριστα, είτε δυσάρεστα, γιατί **«τα πάντα εν Σοφία εποίησε»**.

Η Ύψωσις τού Τιμίου Σταυρού είναι μία σπουδαία ημέρα, **εφάμιλλη της Μεγάλης Παρασκευής**. Είναι ανάμνηση τής Σταύρωσης τού Θεανθρώπου, τής Σταύρωσης που ακολουθείται από την Ανάσταση! Για τούτο τον λόγο, οι χριστιανοί τιμούμε τον Σταυρό, τηρώντας αυστηρή νηστεία· μια μικρή θυσία για Εκείνον που θυσιάστηκε για το γένος μας. Δεν είναι η προσκύνησις τού Σταυρού πράξη ειδωλολατρική· αλλά όπως η προσκύνησις των εικόνων **αποδίδει τιμή στο εικονιζόμενο πρόσωπο**, έτσι και η προσκύνησις τού Τιμίου Ξύλου, αποδίδει τιμή στον Ιησού Χριστό και στο Σωτήριο Πάθος του.

Τέλος, η χρήση τού βασιλικού τον οποίο ο ιερέυς δίνει στους πιστούς, κρύβει μία παράδοση αιώνων. Σύμφωνα με αυτήν, όταν η Αγία αυτοκράτειρα Ελένη, μητέρα τού Μεγάλου Κωνσταντίνου, έκανε έρευνες για τον εντοπισμό τού Σταυρού, ένα αρωματικό φυτό, φύτρωνε στο μέρος εκείνο, το οποίο μάλιστα ενώ το ξερίζωναν, ξαναφύτρωνε. Το φυτό εκείνο, ήταν ο γνωστός μας βασιλικός. Μετά από ανασκαφές στο σημείο τού φυτού, ευρέθησαν τρεις σταυροί, ενώ **ο Σταυρός τού Κυρίου, αναγνωρίστηκε έπειτα από θαύμα, κατά το οποίο νεκρή γυναίκα αναστήθηκε!**

<http://bitly.com/2cn9tSk>